

Tværtimod er det sikkert i Overensstemmelse med denne Lov, og Trangen er overordentlig stor; Portørerne har meddelt mig, at de maa betale meget store Huslejer. Det er en bekendt Sag, at der ikke er saa mange af den Slags Boliger ude langs Kysten ved Klampenborg og de andre Stationer. Dette har man jo ogsaa erkendt ved at bygge Boliger baade i i Skodsborg, Vedbæk og Charlottenlund. I mange Tilfælde er det næsten umuligt for Portørerne at skaffe sig Boliger, og de maa gaa meget lange Veje fra deres Hjem til Arbejdet paa Klampenborg Station. Jeg vil derfor rette en indtrængende Opfordring til den højtærede Trafikminister om at overveje dette Spørgsmaal, og det skulde glæde mig, om den højtærede Minister vilde stille Ændringsforslag til Finanslovforslaget, saaledes at vi ved anden Behandling kunde faa Lejlighed til at stemme for en Bevilling til dette Formaal.

Jeg vil fremdeles omtale Spørgsmaalet om Fredningen af Kysten langs Øresund. Dette Spørgsmaal, der vel nærmest vedrører Landbrugsministeren, har været omtalt af adskillige ærede Medlemmer, og jeg er glad ved, at saa mange ærede Medlemmer har benyttet Lejligheden til at give den Stemning Udtryk, som er raadende ude i Befolkningen langs Kyststrækningen, og som gaar ud paa, at det gælder om at bevare den Smule Kyst, der endnu ikke er inddraget af private. Spørgsmaalet berører efter min Mening ikke alene de Mennesker, som bor derude, men os alle uden Hensyn til, hvor vi bor i Landet, og jeg kan fuldstændig slutte mig til den indtrængende Opfordring, der fra flere ærede Medlemmer er rettet til Ministeren om at tage dette Spørgsmaal op. Jeg fulgte med megen Interesse den højtærede Ministers Udtalelser om dette Spørgsmaal, og der var en af disse, som jeg var særlig glad for. Den lød saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske oplæse et Par Linier —: „Den egentlige Forstrand, d. v. s. den Del af den hele Strand, der ved Højvande bliver overskyttet, kan ikke afspærres af Lodsbesidderne, af private. Forstranden er undergivet Statens Raadighed, saa hvis der er nogen, der spærret med Pigtraad ud i Vandet og derved spærret for selve Forstranden, gaar han videre, end han har Lov til.“ Denne Udtalelse er tydelig og klar, absolut ikke til at tage fejl af, og jeg synes, at paa dette Grundlag er vi i Stand til at sikre den yderste Kyst næsten overalt, hvor det endnu lader sig gøre. Jeg vil

kun bede den højtærede Minister foranledige, at der snarest muligt udgaar Meddelelse til de lokale Myndigheder om at paase, at man ikke afspærret den Del af Stranden, som den højtærede Minister her har udtalt ikke kan afspærres, at de lokale Myndigheder altsaa hurtigst muligt faar Meddelelse om, at de har at føre Tilsyn med, at Folk ikke indlader sig paa noget, som strider mod denne Udtalelse af Ministeren. Men paa andre Omraader var den højtærede Minister jo ikke saa klar over, hvor langt Rettighederne gik. Forleden Dag afholdt Skodsborg Kommunalforening et Møde i København paa Hotel „Phønix“ i Anledning af, at Grösserer Alfred Christensen er begyndt at bebygge en Del af Kysten mellem Skodsborg og Strandmøllen, og Hensigten var at protestere mod dette Byggeri. Paa Mødet blev bl. a. fremsat denne Anskuelse, at en Del af disse Kyststrækninger ikke kunde bygges, selv om de var i privat Eje, ikke kunde hegnes, fordi der var vundet Alderstidshævd paa, at Folk kunde færdes der. En Del af Kyststrækningerne er ikke matrikuleret og maa derfor antages at være fremkommet paa den Maade, at Havet har skyllet Sand op og derved udvidet Landomraadet. Hvor langt den private Ret strækker sig i saadanne Tilfælde, ved jeg ikke, men baade dette og det andet nævnte Spørgsmaal er dog af den Art, at jeg synes, der er Anledning til at faa dem undersøgte. Der hersker sikkert i det hele taget megen Uklarhed over, hvor langt de private Rettigheder og hvor langt Samfundets Rettigheder gaar med Hensyn til Kyststrækninger, og jeg er derfor meget glad ved den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om, at han vil medvirke til — saadan forstod jeg hans Udtalelse —, at disse Spørgsmaal kan blive klarede. Den højtærede Minister udtalte sig ikke om, hvorledes man skulde skaffe dem klarede, og det er maaske ogsaa lidt vanskeligt at sige. Jeg vil henstille til Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigst hurtigst muligt at faa nedsat en Kommission bestaaende af Mænd, der har alsidigt Kendskab til de paagældende Forhold, med det Formaal at faa undersøgt og konstateret, hvor langt den private Ret gaar og hvor langt Samfundets.

Endelig vil jeg gerne rette en Opfordring til den højtærede Minister om at foranledige — hvilket Ministeren for øvrigt ogsaa i sin Tale antydede, der kunde være Tale om —, at vi faar en Lov, som giver Adgang til Ekspropriation af saadanne